

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

עבודה זרה פרק ה'

א ה א ה ל ש ב
 נ ש א ל ש ב
 א א ש ש א ל ה ל ה
 ש י נ ה ל ש ב
 ה א ה ל ש ב
 ש א ש א ל ש ב
 ש ה ל ש ב
ב י נ ש ש ש א י ו
 מ ו ה ה א ל ש ב
 ג א ש א ת א י ב
 ב ט א מ ב ב ז
 ש ג ב ו ה ש
 י נ ו ש א ו ל
 ו ז ה פ ש ב ט
 א פ ש ב ב ט מ
 כ ח ש ש א ג
ג נ ש מ א י ט י
 מ ל א ה ב ה
 מ א ה ש מ כ ש
 ו ו ר ש ב א
 כ ש ו ו
ד ה י ב א ב ו ל
 ב נ ל ו מ א
 ה ש מ כ ש ו
 ו ר ש ב א
 ש ו ו

עבודה זרה פרק ה'

א השוכר את הפועל לעשות עמו ביון נסד, שָכְרוּ אָסוּר. שָכְרוּ לעשות עמו מלאכה אחרת, אף על פי שאמר לו "העבר לי חבית של יין נסד ממקום למקום", שָכְרוּ מותר. השוכר את החמור להביא עליה יין נסד, שָכְרָה אָסוּר. שָכְרָה לישב עליה, אף על פי שהניח הגוי לגינו עליה, שָכְרָה מותר.

ב יין נסד שנפל על גבי ענבים, ידיח והן מותרות, ואם היו מבוקעות, אסורות. נפל על גבי תאנים או על גבי תמרים, אם יש בהן בנותן טעם, אסור. מעשה בביתוס בן זונן שהביא גרוגרות בספינה, ונשתברה חבית של יין נסד ונפל על גביהן, ושאל לחכמים והתירו. זה הפלל: כל שבהנאתו בנותן טעם, אסור. כל שאין בהנאתו בנותן טעם, מותר, כגון חומץ שנפל על גבי גריסין.

ג נכרי שהיה מעביר עם ישראל כדי יין ממקום למקום – אם היה בתזקת המשתמר, מותר. אם הודיעו שהוא מפליג, כדי שישתום ויסתום ויגוב. רבן שמעון בן גמליאל אומר: כדי שיפתח ויגוף ותיגוב.

ד המניח יינו בקרון או בספינה והלך לו בקפנדריא – נכנס למדינה ורחץ, מותר. אם הודיעו שהוא מפליג, כדי שישתום ויסתום ויגוב. רבן שמעון בן גמליאל אומר: כדי שיפתח ויגוף ותיגוב.

עבודה זרה

פרק ה'

הַמְנִיחַ נִכְרֵי בְחִנּוּת, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא יוֹצֵא
 וְנִכְנָס, מוֹתֵר. וְאִם הוֹדִיעוּ שֶׁהוּא מִפְּלִיג, כִּדֵּי
 שְׂשִׁישְׁתּוֹם וְיִסְתּוֹם וְיִגּוֹב. רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: כִּדֵּי שִׁיפְתַּח וְיִגּוֹף וְתִיגּוֹב.
ה הָיָה אוֹכֵל עִמּוֹ עַל הַשּׁוֹלְחָן וְהֵנִיחַ לַגִּינָה
 עַל הַשּׁוֹלְחָן וְלַגִּינָה עַל הַדּוֹלְבָקִי, וְהֵנִיחוּ וְיָצֵא
 – מֵה שֶׁעַל הַשּׁוֹלְחָן אֲסוּר, וּמֵה שֶׁעַל
 הַדּוֹלְבָקִי מוֹתֵר. וְאִם אָמַר לוֹ "הֵנִי מוֹזֵג
 וְשׂוֹתֵה", אִף שֶׁעַל הַדּוֹלְבָקִי אֲסוּר. חֲבִיבּוֹת
 פְּתוּחוֹת אֲסוּרוֹת, סְתוּמוֹת, כִּדֵּי שִׁיפְתַּח וְיִגּוֹף
 וְתִיגּוֹב.
ו בְּלִשְׁת גּוֹיִם שֶׁנִּכְנְסָה לְעִיר בְּשַׁעַת שְׁלוֹם,
 חֲבִיבּוֹת פְּתוּחוֹת אֲסוּרוֹת, סְתוּמוֹת מוֹתֵרוֹת.
 בְּשַׁעַת מִלְחָמָה, אֵלּוּ וְאֵלּוּ מוֹתֵרוֹת, לְפִי שֶׁאֵין
 פְּנְאֵי לְנֶסֶף.
ז אוֹמְנִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁלַח לָהֶם נִכְרֵי
 חֲבִיבּוֹת שֶׁל יֵין נֶסֶף בְּשִׁכְרוֹ, מוֹתֵרִים לוֹמַר לוֹ
 "תֵּן לָנוּ אֶת דְּמִיָּה". וְאִם מִשְׁנִכְנְסָה לְרִשׁוּתָּן,
 אֲסוּר.
 הַמוֹכֵר יֵינּוּ לְנִכְרֵי – פָּסֵק עַד שֶׁלֹּא מֵדַד,
 דְּמִיו מוֹתֵרִין. מֵדַד עַד שֶׁלֹּא פָּסֵק, דְּמִיו
 אֲסוּרִין.
 נָטַל אֶת הַמִּשְׁפָּף וּמֵדַד לְתוֹךְ אֲלוּחֵיתוֹ שֶׁל
 נִכְרֵי, וְחָזַר וּמֵדַד לְתוֹךְ אֲלוּחֵיתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 אִם יֵשׁ בוֹ עֶכְבֵּת יֵין, אֲסוּר. הַמְעַרְהָ מִכְּלֵי אֵל
 כְּלֵי – אֶת שְׁעִירָה מִמֶּנּוּ מוֹתֵר, וְאֶת שְׁעִירָה
 לְתוֹכוֹ אֲסוּר.
ח יֵין נֶסֶף אֲסוּר, וְאוֹסֵר בְּכֹל שֶׁהוּא. יֵין
 בִּינּוֹן וּמִיָּם בְּמִיָּם בְּכֹל שֶׁהוּא. יֵין בְּמִיָּם וּמִיָּם
 בִּינּוֹן בְּנוֹתָן טַעַם. זֶה הַכֹּל: מִיָּן בְּמִיָּנוּ בְּכֹל
 שֶׁהוּא, וְשֶׁלֹּא בְּמִיָּנוּ בְּנוֹתָן טַעַם.

עבודה זרה

פרק ה'

הַמְנִיחַ נִכְרֵי בְחִנּוּת, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא יוֹצֵא
 וְנִכְנָס, מוֹתֵר. וְאִם הוֹדִיעוּ שֶׁהוּא מִפְּלִיג, כִּדֵּי
 שְׂשִׁישְׁתּוֹם וְיִסְתּוֹם וְיִגּוֹב. רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: כִּדֵּי שִׁיפְתַּח וְיִגּוֹף וְתִיגּוֹב.
ה הָיָה אוֹכֵל עִמּוֹ עַל הַשּׁוֹלְחָן וְהֵנִיחַ לַגִּינָה
 עַל הַשּׁוֹלְחָן וְלַגִּינָה עַל הַדּוֹלְבָקִי, וְהֵנִיחוּ וְיָצֵא
 – מֵה שֶׁעַל הַשּׁוֹלְחָן אֲסוּר, וּמֵה שֶׁעַל
 הַדּוֹלְבָקִי מוֹתֵר. וְאִם אָמַר לוֹ "הֵנִי מוֹזֵג
 וְשׂוֹתֵה", אִף שֶׁעַל הַדּוֹלְבָקִי אֲסוּר. חֲבִיבּוֹת
 פְּתוּחוֹת אֲסוּרוֹת, סְתוּמוֹת, כִּדֵּי שִׁיפְתַּח וְיִגּוֹף
 וְתִיגּוֹב.
ו בְּלִשְׁת גּוֹיִם שֶׁנִּכְנְסָה לְעִיר בְּשַׁעַת שְׁלוֹם,
 חֲבִיבּוֹת פְּתוּחוֹת אֲסוּרוֹת, סְתוּמוֹת מוֹתֵרוֹת.
 בְּשַׁעַת מִלְחָמָה, אֵלּוּ וְאֵלּוּ מוֹתֵרוֹת, לְפִי שֶׁאֵין
 פְּנְאֵי לְנֶסֶף.
ז אוֹמְנִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁלַח לָהֶם נִכְרֵי
 חֲבִיבּוֹת שֶׁל יֵין נֶסֶף בְּשִׁכְרוֹ, מוֹתֵרִים לוֹמַר לוֹ
 "תֵּן לָנוּ אֶת דְּמִיָּה". וְאִם מִשְׁנִכְנְסָה לְרִשׁוּתָּן,
 אֲסוּר.
 הַמוֹכֵר יֵינּוּ לְנִכְרֵי – פָּסֵק עַד שֶׁלֹּא מֵדַד,
 דְּמִיו מוֹתֵרִין. מֵדַד עַד שֶׁלֹּא פָּסֵק, דְּמִיו
 אֲסוּרִין.
 נָטַל אֶת הַמִּשְׁפָּף וּמֵדַד לְתוֹךְ אֲלוּחֵיתוֹ שֶׁל
 נִכְרֵי, וְחָזַר וּמֵדַד לְתוֹךְ אֲלוּחֵיתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 אִם יֵשׁ בוֹ עֶכְבֵּת יֵין, אֲסוּר. הַמְעַרְהָ מִכְּלֵי אֵל
 כְּלֵי – אֶת שְׁעִירָה מִמֶּנּוּ מוֹתֵר, וְאֶת שְׁעִירָה
 לְתוֹכוֹ אֲסוּר.
ח יֵין נֶסֶף אֲסוּר, וְאוֹסֵר בְּכֹל שֶׁהוּא. יֵין
 בִּינּוֹן וּמִיָּם בְּמִיָּם בְּכֹל שֶׁהוּא. יֵין בְּמִיָּם וּמִיָּם
 בִּינּוֹן בְּנוֹתָן טַעַם. זֶה הַכֹּל: מִיָּן בְּמִיָּנוּ בְּכֹל
 שֶׁהוּא, וְשֶׁלֹּא בְּמִיָּנוּ בְּנוֹתָן טַעַם.

עבודה זרה
פרק ה'

ט א א א ו ב ש י ג
 ו ז ו ל ו ה
 ו ע ו מ י ג
 ו ח ו ב ו ה
 ו ש ב ה א א
 ו ב ש ל ט א ב
 ר ש ב ג א י ט
 ל ח מ י ג ש
י ג ש א ש ג מ ו
 ט ו ש ר א י ו
 א א י א ה ו ח א ש
 פ ש א ה ה ז א
יב ה פ ת מ ה א
 ש ל י ל י ל
 ב י ב ה ב ו מ
 ב ה ש ו ט

עבודה זרה
פרק ה'

ט אלו אסורין, ואסורין בכל שהן: יין נסוף, ועבודה זרה, ועורות לבובין, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ושער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושעיר המשתלח, וחולין שנשחטו בעזרה, הרי אלו אסורין, ואסורין בכל שהן.

י יין נסוף שנפל לבור, כולו אסור בהנאה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: ומכר כולו לנכרי, חוץ מדמי יין נסוף שבו.

יא גת של אבן שזפתה גוי, מנגבה והיא טהורה. ושל עץ – רבי אומר ינגב, ותכמים אומרים יקלוף את הזפת. ושל חרס, אף על פי שקלף את הזפת, הרי זו אסורה.

יב הלוקח פלי תשמיש מן הגוי – את שדרפו להטביל יטביל, להגעיל יגעיל, ללבן באור ילבן באור. השפוד והאספלה, מלבנן באור. הספין, שפה והיא טהורה.

